

NOTÍCIES DEL CASAL

HOMES DEL CASAL

Aprofitant la sortida d'aquest butlletí que, alhora, serà un mitjà informatiu per a tots els socis del Casal i simpatitzants, m'han encarregat un petit treball de col·laboració. Amb molt de gust he accedit. Em plau moltíssim parlar una mica de l'amic i últim batlle de Salt, Sr. Narcís Davesa i Coll A.C.S., home tan vinculat al poble i al nostre Casal.

En Narcís Davesa era conegut per tots. Home molt treballador, molt honrat, molt ordenat, lluitador al servei del poble fins a les últimes conseqüències, de molta fe, tenia un geni fort i sovint s'enfilava; en totes les reunions demostrava la seva rectitud. Home que volia ésser ben tractat,

i molt agraït, bon conseller, de cor bo i generós. I quan s'adonava que l'impuls del seu geni el traia, s'humiliava i demanava perdó. I, per sobre de tot, era Saltenc de soca-rel, i se'n sentia orgullós.

La seva trajectòria com a batlle del poble, va ésser curta però fecunda i el seu pas fugisser va deixar una estela de records i amistats dels quals el Casal va ésser-ne afavorit. Tots sabem l'estima que tenia a tot el que als jubilats es referia; tenia molta il·lusió per construir la Llar del Pensionista del Poble, cosa que no va poder realitzar perquè l'anexió va arribar d'una manera tan inesperada. Però l'esforç que havia fet va ésser important. Va emparaular i quasicomprar la Torre del carrer Sant Dionís per convertir-la en casa per als jubilats i pensionistes i, a la vegada, restituir per al poble l'edifici més significatiu que ens queda.

Com a batlle del poble li va tocar l'època més difícil: ...la transició.

Va jurar el càrrec a l'ajuntament el dia 7 de Març i, el dia 2 d'abril del mateix any, el Tribunal Suprem falla l'anexió a favor de Girona. Va ésser una derrota molt forta per a ell, que havia lluitat incansablement per continuar amb la independència del poble; l'home es va veure vençut però mai fracassat; tenia consciència que, si ell plegava, seria molt contraproduent per al poble, i per al poble va continuar treballant.

Dissimulant el seu neguit, l'últim dia de l'any 1974 signava davant de les autoritats Municipals Gironines i contra la seva consciència el decret d'anexió.

Coneixent la personalitat d'en Davesa el Sr. Ribot, batlle de Girona, el nomena President de la Comissió Coordinadora de la "Ex-Villa de Salt" fins que vinguessin les eleccions democràtiques dels nostres dies. I ell, veient un deure més de servei al poble, també ho accepta, però dissortadament el dia 18 de Març del 1977 té un greu defalliment i per consell dels metges ha de renunciar a tots els càrrecs polítics i esportius perquè la seva salut és delicada i, en una carta adreçada a l'Ajuntament de Girona exposant el seu cas a fi que li acceptin la dimissió, s'acomiada de l'Alcalde dient-li que encara que estigui malalt segueix pensant en el seu Salt.

A Salt, el poble que el va veure néixer fa 51 anys, va morir-hi el 14 de Gener d'enguany, assumint la seva mort amb gran claredat, serenor i una fe envejable, voltat de tots els seus que estimava tant.

La missa de funeral va ésser un testimoni massiu del poble que plora un fill.

L'Ajuntament de Girona, va fer-li els honors de Batlle, com es mereixia i tal com ell li hagués agradat veure.

Reposi en pau.

EMILI SERRA

Dia 14 de maig, a les 8 del vespre, a la capella de les Dominiques, Missa en sufragi dels difunts del Casal.

